

Aleksis K – viikonvaihte

Hiihtää tähtien kanssa

Suomalaiset koululaiset eivät kuulemma enää halua hiihtää, ainakaan Etelä-Suomessa. Kuten kaikkeen muuhunkin, myös tähän haluttomuuteen on yhtenä syynä maailmanlaajuinen ilmastonmuutos. Sulalla maalla hiihtäminen on työlästä, mutta taustalla on muutakin. Monet penskat pitävät hiihtämistä tylsänä juntilajina ja inhoavat sitä, kun siinä saattaa tulla hikikin.

Liikunnanopettajat ja muut urheiluihmiset ovat vähän huolissaan asiasta, mutta muistuttavat samaan hengenvetoon, ettei lapsosia saa ainakaan pakottaa ladulle. Onhan tuo tietysti ymmärrettävää, kun muistaa, miten on käynyt esimerkiksi Kalevalalle, ruotsin kielelle, kesäkeitolle, rössypotuille ja klimppisopalle sen jälkeen kun niitä niitä pakolla tuputettiin koululaisille. Koulun jälkeen niitä inhotaan yksimielisesti.

Suomi on kuitenkin perinteisesti hiihtomaa – tai oli ainakin vuoteen 2001 ja Lahden MM-kisoihin saakka. Vielä tänäkin päivänä suomalaishiihtäjiä saattaa vilahdella televisiokuvissa, mutta miten käy tulevaisuudessa, jos kukaan nuori ei suostu hiihtämään? Ehkä heitä pitäisi houkutella lajin pariin jotenkin mutkan kautta, sillä lailla, etteivät itse oikein huomaisikaan.

Kotimaisena keksintönä pidetty sauvakävely on tietysti yksi varteenotettava vaihtoehto, koska se muistuttaa huomattavasti hiihtoa, paitsi ettei siinä tarvita suksia eikä lunta ollenkaan. Sillä on kuitenkin mummolajin maine, joten voi olla vaikea houkutella nuorisoa sen harrastajiksi.

Pitää siis miettiä, mitä kersat oikein haluavat. Väistämättä tulee silloin mieleen, että julkisuutta. Heitä on laumoittain pyrkimässä kaikkiin mahdollisiin kisoihin, ovatpa ne kuinka typerää tahansa, kun vain niitä vähänkin näytetään televisiossa. Hiihtoharrastus siis pitää kytkeä tositelevisio-ohjelmiin, niin jopas alkaa kiinnostus lisääntyä.

Valmiita formaatteja on tarjolla yllin kyllin. Helpoimmalta niistä näyttää Tanssii tähtien kanssa, joka on siirrettävissä melkein sellaisenaan laduille: Hiihtää tähtien kanssa. Kyllä riittää kansalla lystiä, kun lauma uusavuttomia koulukkaita lykätään ladulle jonkun oikean hiihtoniilon perään, ja joka viikko äänestetään surkein ulos. Kiirettä kuitenkin kannattaa pitää, jotta ohjelma saadaan toteutetuksi niin kauan kuin meillä on tähtiä hiihtourheilussa. Vielä nyt heitä hämärästi muistetaan, esimerkiksi Mika Myllylä ja Jari Isometsä, joille itselleenkin ohjelmassa esiintymisen saattaisi olla hyödyllistä elämäntapavaihtelua.

Erinomainen formaatti on myös Suuri seikkailu, joka voidaan toteuttaa samaan tapaan kuin Hiihtää tähtien kanssa, paitsi että tähti puuttuu. Tumpelot lylynlykkijät pannaan ihan omin päin lumiseen metsään tai hiihtopotkeen, ja sitten kameroiden kanssa seurataan tuntikausia, kuinka he siellä selviävät. Mahdollisia vaihtoehtoja ovat myös hiihto-idols ja hiihtotalentti, joissa tumpeloille koululaisille annetaan sukset ja sauvat ilman käyttöohjeita, ja sitten katsotaan, kuka pääsee niillä liikkeelle ja kuka pysyy kauimmin pystyssä.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)